

SPEJDERNES MAGASIN

14. Aargang Nr. 7

April 1930

Legionær Telte.

Som Resultat af vore Bestræbelser for at fremskaffe virkelig **Kvalitetstelte** til overkommelige Priser, kan vi i Aar tilbyde Tropene 2 nye 4 Mands Telte, begge 170 x 200 x 150, som vi helt igennem kan sige god for.

Telt 637 S: Cremefarvet Spahls, et meget let og alligevel stærkt Vandretelt 43.00

Telt 637 A: Kalkifarvet Armé, et let og stærkt Telt, som meget længe vil holde sig pænt 48.00

Begge Telte leveres i Pose Komplet med 2-delte Stænger og Pløkker. Underlag til Teltene af graa empr. Hørdug (Grizzly) koster 10.50 N. B. Vor Foreningsrabat (10 % Varerabat) gælder ogsaa for disse Telte.

Katalog 1930.

Vort Katalog for 1930, — 72 Sider, 400 Illustrationer, — er lige udkommet og sendes gratis til dem, der maatte ønske det.

**LEMBCKES
FRILUFTS-
UDSTYR** A/S
NØRREGADE 15 K.
BYEN 4986.

Køb hos Greseer

Salmebøger

fra kun 4.50.

Navn og Dato gratis.

Duofold — Eversharp.

Stort Udvalg af billige indbundne

Gavebøger

fra 3.50.

*Indbydelses-, Takke- og Bordkort
i stort Udvalg.*

Kronprinsensgade 3

(Hjørnet af Købmagergade)

Telefoner: Centr. 4619 • 13318.

Reelt, pænt Hjemmearbejde

tilbydes Damer og Herrer, læres nemt, alt Arbejde aftages, god Ekstrafortjeneste, færdigt Arbejde til fuld Værdi samt alle Oplysninger mod Indsendelse af

Kr. 1.50 i Frimærker.

Dansk Hjemmeindustri, Holte.

Barnängens

Præmiekonkurrence!

Spejder! Du bør holde dine Tænder skinnende hvide! Det gør du ved Morgen og Aften at bruge VADEMECUM Tandcreme. Naar du saa samtidig gemmer de tomme Tuber og ved Aarets Slutning indsender disse til A/S Barnängen, har du en Chance for at vinde en af Præmierne i Konkurrencen — en Cykle — et Spejderudstyr eller lignende. Vi præmierer de Spejdere, der i Aarets Løb har samlet flest tomme Vademecum Tuber eller Vademecum Mundvands Flasker.

SPEJDERNES MAGASIN

UDGIVET AF DET DANSKE SPEJDERKORPS

14. AARG.

APRIL

1930

SCT. GEORGS-LEGENDEN

(Efter en latinsk Version).

*Smuk og stolt at skue,
ridderlig og stærk
GEORG tidligt øved
ædelt Stormandsværk.
Som Tribun og Kriger
viden gik hans Ry,
for sin Kejser vandt han
mangen Fjende-By.*

*I den Stad Silena
raaded Nød og Sorg
i den usle Hytte
og i Kongens Borg.
Hver Dag saa en Ungmø
eller Yngling dø
som Tribut til Dragen
i den sorte Sø.*

*Landets Kongedatter,
vidt loupriset Mø,
sig begav alene
ud til Dragens Sø.
Grum og graadig Bæstet
pisket Søen Vand;
højt til Hest da kom den
kække Riddersmand.*

*GEORG fór mod Dragen,
stak med Spyd og Spær,
svang mod Dragens Hoveder
sit skarpe Sværd.
Stank og Gnister stod af
Dyrets Næsebor,
mens om Hest og Rytter
den sin Hale snor.*

*GEORGS Arme trættes
— mon han synker om? —
Da han stikker Sværdet
dybt i Dyrets Vom.
Dragen basker voldsomt
i sit sorte Blod,
ligger stiv og fældet nu
for GEORGS Fod.*

*Kongen takked Stadens
tapre Redningsmand,
loved ham Prinsessen
og det halve Land.
GEORG afslog Løn og
drog til andre Byer
ud til nye Farer,
nye Eventyr.*

VED LEJRBAALET.

Nu er det Foraar!

Selv om Vinteren i Aar ikke har været saa streng — desværre for Resten, vi har jo ikke haft megen Sport — saa har vi alligevel i den senere Tid frosset en hel Del, og der er vist ingen af os, der ikke længes af hele vort Hjerte efter Sol og Sommer og alle Sommerens Glæder.

Nu er det jo saadan, at en god Trop eller en god Patrouille ikke tager videre Hensyn til Vejret, men holder sine Øvelser og tager sine Ture hele Vinteren igennem, hvad enten der er Sne og Is eller Slud og Sjask. Alligevel er det lige som om, man i Foraartiden vaagner op og faar ny Energi. Man føler ligefrem Kræfterne strømme op i een. Jeg haaber, at mange af jer følger saadan, og jeg haaber, at I finder noget at „rive i“.

Opgaver.

Der er sikkert mange store Opgaver, der ligger og venter paa sin Løsning l'ge udenfor jeres Dør. Hvad mener I om følgende?

1. Hver Mand i Patrouillen skaffer en ny Spejder.
2. Alle 2den Klasses Spejdere bliver 1ste Klasses Spejdere, alle Rekrutter 2den Klasses Spejdere inden Sommerferien.
3. Indretning af et Patrouillelokale eller Bygning af en Patrouillehytte.
4. Patrouillens Materiel i komplet Orden inden første week-end-Lejr o. s. v.

Jeg kunde nævne mange flere Opgaver, men det er sikkert ikke nødvendigt. I vil selv kunne hitte ud af, hvad der ligger nærmest for jer.

Lejrliv.

En af Sommerens største Glæder for en Spejder er Lejrlivet. Det har derfor ofte undret mig, at Spejderne ikke begynder tidligere paa Aaret med deres Lejrport. De fleste Patrouiller og Tropper venter med at gaa i Lejr indtil Maj eller Juni. Det er helt forkert. En Patrouille, der er noget ved, tager sin første week-end-Lejr i April Maaned — hvis den da ikke har ligget i

Lejr hele Aaret rundt, som jeg véd, der er nogen, der gør. Tænk over det! Men sørg for, at jeres Materiel er i Orden, benyt altid vandtæt Underlag og husk Halm eller andet i Bunden af Teltet. Jorden er meget kold endnu.

Lejr-Indbydelser!

Mange Steder i Udlandet tumler man for Tiden med Planer om store internationale Lejre til Sommer. Fra Belgien har vi faaet Indbydelse til at sende en god Trop ned til en Lejr, der vil blive afholdt i Dagene 4. Aug. til 18. Aug. (3 Perioder à 5 Dage) ved Liège. Prisen bliver 20 Belgas pr. Periode + Rejse. Tropper, der kunde have Lyst til at være med, maa indsende Ansøgning igennem Kolonnen og Divisionen til Korpsen.

For Resten har det hollandske Spejderkorps meddelt, at den planlagte Lejr ved Ommen udsættes fra i Aar til næste Aar.

Den 23. April.

Der er igen gaaet et Aar, og vi har atter St. Georgs Dag, den Dag, hvor Spejderne hele Verden over under højtidelige Former gentager det Løfte, de en Gang har givet.

Tænk paa, hvad det betyder, at ca. 2 Millioner Dreng af mange forskellige Nationaliteter, af forskellig Race og forskellig Tro, frivilligt og oven i Købet med Begejstring og Glæde lover hinanden at være tro mod de højeste Idealer. Disse 2 Mill. Dreng, der nu er samlet i et ægte Kammeratskab, som hviler paa gensidig Respekt og Forstaaelse og Velvilje, vil om ganske faa Aar være med til at styre Verden — som Forretningsmænd eller Videnskabsmænd, Arbejdere eller Politikere.

Gid Spejderløftet og Spejderloven altid maa præge de Dreng! Saa vil Verden blive baade lykkeligere og bedre, end den er nu.

Med de hjerteligste St. Georgs Hilsner!

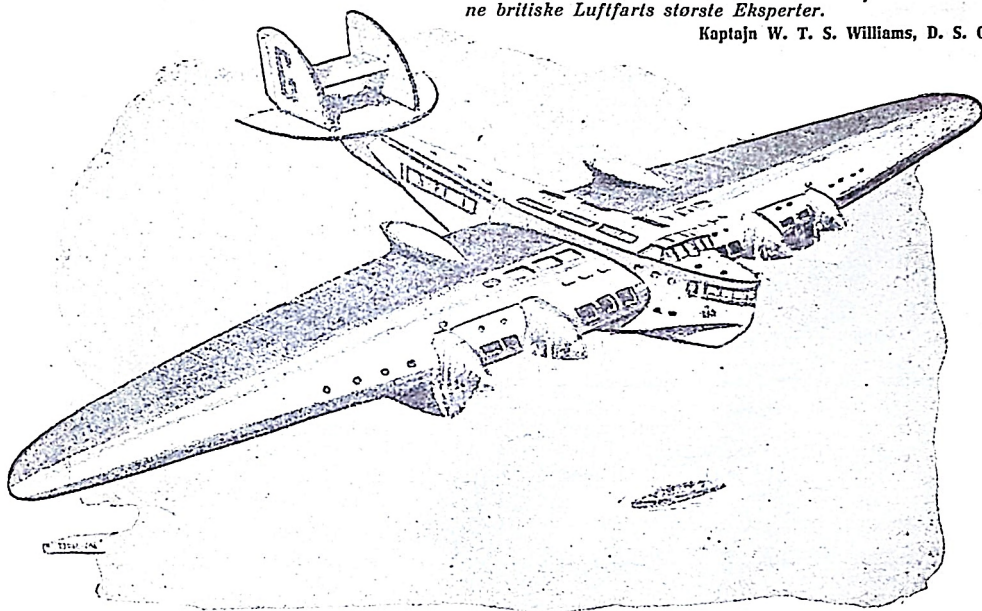

A handwritten signature in cursive script, likely belonging to the author of the article.

FLYVNING I 1955

Et spændende Kig frem i Tiden af en af den moderne britiske Luftfarts største Eksperter.

Kaptajn W. T. S. Williams, D. S. O.

For 25 Aar siden var den længste Flyvning 260 m. Nu er Verdensrekorden uden Mellemlanding ca. 8000 km. I 1903 var en Flyvemaskines maximale Hastighed ca. 60 km i Timen. Nu er vi naaet til knap 600 km i Timen eller smaa 10 km i Minuttet. I 1903 naaede man kun faa Meter over Jordoverfladen, nu er man naaet op til 12—13 Tusind Meter. Varighedsrekorden for uafbrudt Flyvning var i 1903 58 Sekunder og er nu steget til 68½ Time.

Hvad vil andre 25 Aar bringe? Vi véd, at vi staar ved Begyndelsen af mægtige Fremskridt. I 1919, da man begyndte at organisere Lufttransporten, strakte de regelmæssige Ruter sig over tilsammen 5000 km, medens Tallet nu er 200,000 km, og det forpiges stadig. Metal er alle Steder ved at afløse de tidligere Konstruktioner af Træ og Lærred.

Lad os en Gang betragte Fremtidens store Rutemaskiner.

Flyvebaaden vil antagelig fordunkle Landmaskinen, i alt Fald hvad Størrelse angaar. De Forhold, der begrænser Landmaskinens Størrelse, gælder ikke for Flyvebaaden. Et Landluftfartøj,

der vejede 50 Tons, vilde kræve en mægtig Landingsplads, som maatte planeres og vedligeholdes omhyggeligt. Dette generer ikke Flyvebaaden. De eneste Faktorer, der bestemmer Vægten, er Flydeevnen og den Motorkraft, der skal til for at hæve Luftfartøjet. Flyvebaadens Skrog er bedre egnet til at afgive Plads for Passagerer eller Gods end Landmaskinens Fuselage (Krop).

Skønt vi ikke har glemt Helicopteret, der sikkert en skønne Dag sætter os i Stand til at hæve os lodret op fra Jorden, tror jeg ikke desto mindre, at de rigtige Rutemaskiner i Fremtiden bliver vældige Flyvebaade af Metal.

De bliver udstyret med alle de Bekvemmeligheder, der nu findes i de store Oceandampere. Promenadedæk og Kahytter bliver anbragt i Planerne, der nok kommer op paa en Spændvidde af 100 m.

Hvordan med Motorerne? Ja, Fremtidens Luftfartøjer faar efter al Sandsynlighed Dieselmotorer med tilsammen ca. 10,000 Hestekræfter. De bliver anbragt i særlige Motorrum. Der bliver selvfølgelig mange Propeller, men de bliver ikke direkte koblet til hver sin Motor. Disse bliver

gearet paa en saadan Maade, at de kan drive flere Propeller. Det bliver heller ikke nødvendigt at holde alle Motorer i Gang samtidig, hvis der kun skal holdes almindelig Hastighed.

Støj, en af de største Ulemper ved Passagerflyvning nu til Dags, vil saa at sige være overvundet. Luftfartøjernes Støjrelse og Vægt vil være saadan, at det bliver en fysisk Umulighed for Flyveren at haandtere Styrepinden, som han gør det nu. Han skal blot bevæge en lille Arm med Tommel- og Pegefinger (samme Princip som det, hvorefter man nu til Dags styrer Kæmpedamperne).

Besætningen paa en saadan Kæmpe bliver antagelig paa omkring ved 25 Mand, Chef, Navigatører, Flyvere, Maskinbesætning og Hovmesterpersonale indbefattet. Med en Fart af ca. 400 km i Timen vil Luftfartøjet mageligt befordre henvend 250 Passagerer under de mest komfortable og luksure Forhold, og Aktionsradius bliver nok ca. 2500 km.

Naar disse Maskiner befarer velorganiserede internationale Ruter spændende over hele Jorden, bliver det muligt for Folk herhjemme fra at tilbringe den aarlige Ferie i Ægypten, Indien, Australien og Syd Afrika, eller med andre Ord hvor som helst paa Kloden.

Trafikken paa disse internationale Ruter vil

blive suppleret med lokale Ruter, befarede af hurtige Postluftfartøjer, der tilbagelægger ca. 500 km i Timen i 1000 m's Højde, og af lige saa hurtige Passagermaskiner, der gaar i 6000 m's Højde, alle drevet enten ved Dieselmotorer eller kraftige Benzinturbiner. Disse lokale Ruter faar Endestationer paa Taget af Jernbanestationer og i vore offentlige Parker.

Aar 1955 vil vi have overvundet de fleste af de Vanskeligheder, der knytter sig til Elementerne. Radiopejlingerne har allerede bestaaet deres Prøve, og Fremtidens Flyver vil kunne flyve fuldstændig „blindt“ med Bevidstheden om, at han kan stole fuldt ud paa Flyverens nyeste Hjælpemiddel, Radioen.

Adgangen til en Lufthavn bliver dirigeret fra Jorden, og i Taage vil Luftfartøjer blive lodset ned til Landingspladsen i Rækkefølge, saaledes at Muligheden for Kollision udelukkes. Til den Tid vil man ogsaa have opfundet et eller andet Apparat til at vise Retning og Afstand til andre Luftfartøjer i Skyer eller Taage.

Luftfarten vil have bragt Nationerne sammen med virkelige Baand af fælles Forstaaelse og Samarbejde; og Flyvningen vil være naaet saa vidt, at dens angrebsmæssige Egenskaber vil gøre Krig til en Daarskab, der ikke taaes af nogen civiliseret Nation.

PALM-GREISEN = SØLVULVEN

Søndag den 16. Marts var 1. Københavns Division samlet i Anledning af Divisionschefskiftet. Boghandler Fr. Palm-Greisen fra-traadte, og Ingeniør Knud Jensen tiltraadte. Paraden formede sig som en bevæget Afsked og en inderlig Tak til den afgaaende Divisionschef.

Greisen er en af Spejderkorpsets allerførste Pionerer. Efter-aaret 1910 samléde han de første Patruljer paa Nørrebro til 1. Nørrebro Trop, som anerkendtes af Det danske Spejderkorps d. 7. Februar 1911. Ved sin utrættelige og sin faste Tro paa Idealerne arbejdede han sin Trop frem til en fjrende og anerkendt Position indenfor københavnsk Ungdomsarbejde, saaledes at Troppen, der til at begynde med kun talte faa Spejdere, voksede ud over sine egne Rammer, og blev til Nørrebrokolonnen. Under Jamboreen i København 1924 varetog Greisen det vanskelige og utaknemlige Indkvarteringsarbejde.

Siden 1. Københavns Divisions Stiftelse har han staaet som denne Divisions Chef, afholdt og agtet af Førere og Spejdere som Chef og Kammerat.

Fr. Palm-Greisen.

Divisionsraadsformand Murer-mester Harald Petersen bragte Greisen en varm Tak for det store, uegennyttige Arbejde, han har gjort for Divisionen. Derefter bragte Viceskoledirektør H. A. Svane Korpsets Tak til Greisen for den Støtte, han har været for dansk Spejderarbejde, og overrakte ham Spejdernes højeste Udmærkelsestegn: Sølvulven.

I aa bevægede Ord takkede Greisen for det udmærkede Samarbejde, han havde haft med Divisionsraadet og Førerne. Til Slut manede han Drengene til at staa sammen om deres nye Chef og sluttede: „Vær trofaste mod jeres Patrulje og jeres Førere og vær trofaste mod jeres Spejderarbejde og jeres Ideal.“

I. M.

Interview med Mr. Hannen Swaffer

om Spejderbevægelsen

og dens Betydning for Verdensfreden.

Af Viggo Olsen.

Mr. Swaffer, den berømte og frygtede engelske Kritiker, er rejst. — I de faa Dage, han har været her, har han forstaaet at sætte sig i Respekt. Han er en Mand, man maa beundre, selvom hans skarpe Meninger og Syn paa Sagerne ikke gør ham lige velkommen overalt. Men han er en glimrende Foredragsholder; i faa Ord kan han paa den fornøjeligste Maade tegne et Billede af af sit Land og sin Tid. Han river sine Tilhørere med sig, og han forstaar at fortælle en Anekdote, han skjuler intet, og han pynter ikke paa noget.

Jeg forsøger at faa Mr. Swaffer til at udtale sig om Spejderbevægelsen. Efter adskillige forgæves Angreb prøver jeg endelig det sidste Middel — Telefonen.

„Træffer man Mr. Swaffer?“

„Hvem taler jeg med?“

„Spejderbevægelsen —“

En Snurren i Telefonen, og en danske Stemme lyder.

„Træffer man ikke Mr. Swaffer?“ spørger jeg.

„Endnu ikke — var der noget særligt — det er Jørgen Bast, De taler med.“

„Det drejer sig om et Interview.“

„Det kan først lade sig gøre om en halv Time.“

All right — jeg maa pænt vente. Da jeg spørger igen, har jeg bedre Held. Jeg træffer Mr. Swaffer personlig. Saa snart han hører, det er en dansk Spejder, bliver jeg modtaget.

Mr. Swaffer kommer mig i Møde paa sin sædvanlige rolige og stille Maade, og jeg gaar resolut i Gang med Interviewet og beder om nogle Udtalelser om Spejderbevægelsen.

Mr. Swaffer overvejer Situationen et Øjeblik — nikker — men jeg maa vente til Foredraget i Studenterforeningen er forbi. Naa, saa meget desto bedre — saa faar jeg Lejlighed til at høre Mr. Swaffer tale om „England to day“, — og det er jo nok en Aften værd.

Da Foredraget er forbi og Klapsalverne endelig er hørt op, faar jeg efter en Del Spøgen atter fat i Mr. Swaffer, der er ved at soupere efter

Dagens Anstrengelser; men alligevel lader han sig forstyrre og kommer for at høre paa mine Spørgsmaal. Han kan ikke tænke sig at svigte Pressen under nogen Form.

Jeg véd, at Mr. Swaffer er en typisk Englænder, en Englænder der søger at leve op til de høje Idealer, som enhver Gentleman gør — Mr. Swaffer er og bliver en Gentleman — helt igennem.

Jeg spørger:

„Hvad mener De om Spejderbevægelsen?“

„Spejderbevægelsen er som „Røde Kors“, Redningsvæsenet, et frit Parlament og „Frelsens Hær“ en af de største Idéer, England nogensinde har skænket Verden. Den vil maaske omforme Verdens unge Mennesker, hæve deres Idealer, udvide deres Syn, gøre dem til Venner. Den er et af Menneskenes „Broderskabs-Haab“.

„Hvad mener De om Lord Gilwell? (Sir Robert Baden-Powell).“

„B.-P.“ som vi altid kalder ham, er en stor Englænder. Jeg har kendt ham i mange Aar og beundrer hans Sinds Mildhed, hans Idéers Klarhed og den selvfornægtende og kraftige Maade, hvorpaa han fører sin Sag frem til Sejr. Den Bevægelse, han startede paa Brownsea Island, var skabt af en stor idealistisk Aand.

„Mener De, at Spejderbevægelsen har Betydning for Verdensfreden?“

„Ja — Spejderbevægelsen vil arbejde for Fred. Alle Bevægelser, der bringer Mennesker sammen i et fælles Formaal, arbejder for Fred. Spejderbevægelsen stiller direkte og maaltbevidst mod dette Ideal.

Naar Drengene kæmper for en gensidig Forstaaelse, betyder det uhyre meget, fordi deres Sind er unge og modtagelige. Bevægelsens Motto „Vær beredt — og gør en god Gerning hver Dag“ er Nøglen til den internationale Fællessfølelse.“ —

Det er ikke tilfældigt, at Mr. Swaffer slutter med de Ord, der kendes af enhver Spejder:

„Be prepared — do a good turn every day.“

Hannen Swaffer.

TRÆKFUGLENE

Af Mag. scient. INGV. LIEBERKIND

Naar man tænker lidt nøjere over det Arbejde, Trækfuglene præsterer, aftvinger de os den dybeste Beundring. Vi ser op til Atlanterhavsflyvere, og der er vel ingen Tvivl om, at alle beundrer den Energi og Viljekraft, der ligger bag deres Præstationer, og dog er det jo intet i Sammenligning med Trækfuglenes Vandringer. De fleste af Trækfuglene kommer om Natten, — helt stille gaar det ikke af, den, der lytter opmærksomt, vil faa Lejlighed til at høre de sælsomste Lyde. I gamle Dage, hvor man ikke var klar over, hvorfra de stammede, gav de Anledning til mærkelige Sagn. Herhjemme i Danmark har sikkert alle hørt Tale om Kong Valdemars vilde Jagt:

„Tit korsør arme Bonde sig end paa natlig Sti,
hvor Jægere og Hunde ham suser vildt forbi“.

Men hvorfor flyver nogle Fugle bort, mens andre bliver? Ved første Øjekast skulde man jo synes, at det var let at besvare dette Spørgsmaal; det synes jo indlysende, at alle de insektædende Fugle maa forlade os om Vinteren, fordi de i denne Aarstid ikke kan faa noget at leve af, men slet saa let er Spørgsmaalet nu ikke besvaret, tænk blot paa Nattergalen og Gøggen. De forlader Danmark, mens det endnu er Sommer, mens det vrirler med Insekter alle Vegne, og strengt taget kan de jo ikke ane noget om, hvorvidt de vil kunne faa Føde her i Landet om Vinteren, da de aldrig har opnaaet at se den danske Vinter. Og ikke nok med det, hvorfor stopper de ikke i Sydeuropa, hvor der i alt Fald er mange Insekter, men fortsætter Rejsen længere sydpaa. Det kan altsaa i disse Tilfælde ikke være Mangelen paa Føde, der er Aarsag til, at Gøggen og Nattergalen bliver Trækfugle. I tidligere Tid mente man ogsaa, at Temperaturen kunde spille en Rolle, men heller ikke den synes at være af nogen eneraadende Betydning.

Foruden de her nævnte er der opstillet et Utal af Teorier om Aarsagen til Fugletrækket, og alle har de fundet varme Forsvarere og kraftige Modstandere. Hvem der har Ret, er det vanskeligt at afgøre, og naar det kommer til Stykket, har de maaske Ret allesammen; det er jo nemlig aldeles ikke givet, at det altid er de samme Aarsager, der faar de mange forskellige Slags Fugle til at foretage deres Vandringer. At det i hvert Fald ikke alene er de ydre Omgivelser, der faar Fuglene til at foretage dem, er indlysende. Det bliver nødvendigt ogsaa at regne med

en indre, medfødt Drift. Man har nemlig talrige Eksempler paa, at de vilde Fugle som Nattergale, Stære og lign., selv naar de holdes i Bur under gunstige Forhold, alligevel paa den Tid, hvor Trækkene finder Sted, bliver grebet af en underlig Uro og ustandselig flager frem og tilbage.

Alt tyder paa, at der i de fleste Fugle findes en uimodstaaelig Trang til at vandre, — rent automatisk, uden at tænke og uden at kunne lade være, drives de ud paa de store Rejser.

Slutresultatet bliver altsaa, at vi paa Spørgsmaalet om, hvorfor Fuglene vandrer, kun kan svare, at Grundene hertil kan være flere og stærkt forskellige.

Lad os derfor gaa over til at se paa selve Fugletrækket. Hvorledes bærer man sig ad med at udrede dets Forløb? Et af de allerbedste Hjælpe midler hertil er Ringmærkningen; Fugleungerne forsynes paa Reden med smaa Aluminiumsringe, paa hvilke der staar Adressen paa den Mand, der har foretaget Mærkningen. Naar Fuglene en Gang bliver skudt, vil Ringen i de fleste Tilfælde blive taget af og sendt tilbage til den, der i sin Tid satte den paa. I sine Journaler og Dagbøger har han da Fortegnelse over alle de Fugle, han har mærket, og ved nu at samle Oplysninger, om paa hvilke Steder i Verden de paa gældende Fugle har maattet lade Livet, kan han danne sig et Begreb om, hvor langt og ad hvilke Veje disse Fugle færdes.

Fuglemærkningen er i og for sig ikke nogen ny Opdagelse, allerede i det 17. Aarhundrede var der en tysk Fuglekender, som gerne vilde udrydde den Overtro, at Svalerne overvintrede paa Bunden af Sørne. For at modbevise det bandt han røde Traade om en Del af Svalungernes Ben, idet han gik ud fra, at Farven vilde forsvinde, hvis Fuglene virkelig overvintrede i Vandet. — Den næste Sommer fangede han nogle, hos hvilke Traadens Farve var bevaret, de havde altsaa i hvert Fald ikke været i Vandet. Dette var de første Tilløb til Fuglemærkningen, men senere er det blevet sat mere rationelt i Gang. Den, der har Æren for det, er en dansk Mand, nemlig Overlærer H. Chr. Mortensen i Viborg. De Fugle, som her i Europa først og fremmest har maatte holde for, er Storken og Hættemaagen, men deres Trækrute er nu ogsaa i det store og hele klarlagt. Storken f. Eks. flyver tværs igennem Europa, langs Middelhavets Kyst til Afrika

En virkelig Skattejagt

af Lord Robert Baden-Powell af Gilwell.

Før Krigen var der i den zoologiske Have i Taron-ga Park i Australien en Opsynsmand, som stammede fra Tyskland.

Da Krigen udbrød, blev alle Tyskere holdt under Observation, for at de ikke skulde sende militære Efterretninger til deres Fædreland, og Opsynsmanden, der var bange for, hvad Myndighederne kunde finde paa at gøre ved ham, samlede alle sine Sparepenge og begravede dem i et Krat. Han afmærkede Stedet omhyggeligt, saa at han kunde finde det igen, naar han kom tilbage efter Krigen, og saa rejste han, fortælles der.

Da han flere Aar senere vendte tilbage, viste det sig, at Krattet var vokset, Landskabet havde forandret Udseende, og hans Kendingstegn var forsvundet. Dag efter Dag søgte han efter det forsvundne Guld, som Sirius Cove — saaledes hed Stedet — skjulte alt for godt. Han fandt aldrig Skatten, og for et Aars Tid siden forlod han Landet.

Opdagelsen.

De Omstændigheder, der knytter sig til Fundet af Skatten, er mindst lige saa spændende som Begivenhederne ved dens Forsvinden.

En Lørdag Eftermiddag for ikke saa lang Tid siden tog 1. Leichhardt Spejdertrop til Mosman,

hvor de skulde have en Skattejagt. Sporet, der bestod af Papirstumper, var lagt i Forvejen af Tropsføreren, og adskillige Meldinger var skjult undervejs.

Spejderne startede med stor Energi; det gjaldt jo om at komme først til Slutningen af Sporet, hvor den skjulte „Skat“ laa.

En af Troppens raskeste Spejdere, John Spain, fulgte i nogen Tid Sporet og Meldingerne og naaede efterhaanden op i Krattet ved Sirius Cove, hvor han opdagede en Flaskehals, der lige ragede op over Jordoverfladen, og da han syntes, det var et rimeligt Gemmested for en Mending, gravede han Flasken op. I Stedet for en Mending eller „Skatten“ fandt han — 215 Pundstykker og 12 Halvpundsstykker af Guld. Mønterne var mørke af Ælde, og det varede noget, inden det gik op for ham, hvad det var for et Fund, han havde gjort. Saa løb han tilbage til sin Tropsfører og fortalte stakaandet Historien.

Det blev straks besluttet at underrette Politiet om Begivenheden, saa hele Troppen tog straks ind til Byen og gik op paa Hovedpolitistationen, hvor de øste baade Historien og Guldet op for Kriminalpolitiets Detektiver. Spejderne var godt tilfreds med deres Skattejagt.

Nu gælder det blot om at finde den tidligere Opsynsmand.

Basen Park 1 flue

og tværs igennem denne Verdensdel. — Kan man andet end beundre denne Kraftpræstation? Tænk sig, at den Stork, som vi har glædet os over hele Sommeren, har set flyve fra Mosen og Engene til Reden med Mad til Ungerne, har betragtet som et Dyr, der tilhører os, og som vi kunde tale Dansk til, at den om Vinteren spankulerer omkring med akkurat lige saa stor Hjemmefølelse nede i Kaplandet og glæder Negere og Guldgravere.

Hvor hurtigt flyver nu Trækfuglene under deres Vandringer? Egentlig ikke særlig hurtigt. Storken flyver f. Eks. højst 60 Kilometer i Timen, og den daglige Strækning, der tilbagelægges, er ca. 200 Kilometer. Mindre Fugle som Støre og Drosler tilbagelægger daglig en Strækning paa 30—50 Kilometer. — I Reglen flyver

Trækfuglene kun i en Højde af nogle faa Hundrede Meter og taber i det hele meget nødig Følingen med Jorden.

Hvordan finder de nu Vej? Hvor gamle og unge Fugle trækker sammen, fører rimeligvis de ældre, men hvor unge Fugle trækker alene, forstaar man intet. Man kan antage, at der hos disse unge Fugle findes en indre Drift, en sjette Sans om man vil, der fører dem ind paa den rette Vej. Men Spørgsmaalet staar for saa vidt stadig aabent. —

Talrige Farer lurar paa Trækfuglene, blandt disse først og fremmest Fyrtaarnene, men alle Farer til trods vender Trækfuglene dog tilbage til det Land, hvor de kom til Verden, med en Trofasthed, der kan staa for os Mennesker som et lysende Forbillede.

”B I K S”

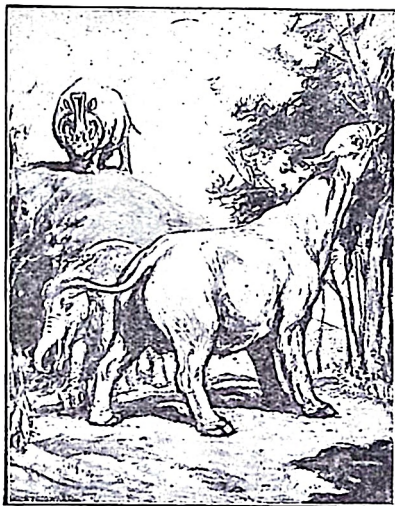
Den moderne Helt.

En engelsk Militærflyver, Løjtnant King, fløj forleden en Tur paa godt 2000 miles over Urskove og Jungle i Afrika for at bringe Serum til en Missionærs Hustru, der var blevet bidt af en gal Hund. Han naaede frem i rette Tid, og hun kom sig efter at have været under Behandling.

Hans eneste Rettesnor paa denne livsfarlige Tur var hans Kompas.

En stor lægevidenskabelig Opfindelse.

En skotsk Professor Cameron har opfundet nogle saakaldte „hvide Straaler“, der er langt mere effektive at benytte indenfor Lægevidenskaben end Røntgenstrålerne og langt mindre farlige. Disse hvide Straaler er saa effektive, at man øjeblikkelig kan konstatere en Sygdomsspires Tilstedeværelse og ikke behøver at vente til Sygdommen har taget en kritisk Vending. Infektioner, der er usynlige i Røntgenbelysning, er tydelige, naar de udsættes for det hvide Lys. Ved Operationer er de af uvurderlig Nytte.

En Baluchithaurus, en Mastodont og en Titanotherium, tegnet paa Grundlag af de uhyre interessante Fund af forhistoriske Dyreknoget, som var Resultater af Chapman Andrews Ekspedition til Mongoliet.

Hestekoer er Lykke.

At Hestekoer betyder Lykke, véd vi alle men man skulde tro, at denne Overtro vilde faa sit Dødsstød, samtidig med at Hestene forsvinder. Men det er slet ikke Tilfældet. Fra England meddeles, at Hestekoer derovre i stadig højere Grad benyttes til Pryd over Dørene. Da Baldwin var Minister og boede i Downing Street 10, havde han en Hestekoer hængende over Døren.

Good turn.

En Spejder i Brooklyn fandt en Spurverede, som en Storm havde blæst ned fra et højt Træ. Da tre af Spurveungerne var levende, tog han dem med sig hjem og plejede dem, og det lyk-

kedes ham at redde en af de smaa Spurveunger fra Døden. Fuglen blev en morsom lille Kammerat. Den har sin Frihed og tilbringer selvfølgelig den meste Tid sammen med andre Spurve, men adskillige Gange om Dagen kommer den til Døren og bliver ved med at staa og pippe udenfor, lige til den bliver lukket ind. Den tillader Familiens Medlemmer at bære den rundt og lægge den i Reden.

Drengene fra de første Aar.

— Det er egentlig først nu, Spejderbevægelsen i Danmark for Alvor skal til at udfolde sig, siger K. F. U. M. Spejdernes tidligere Korpssekretær, Pastor Chr. Holt, der nu er Distriktschef i København. De Mennesker, der nu leder de forskellige Spejderkorps, er i stort Tal Drengene fra de første Aar, Drengene, der har passeret alle Grader. Og det er min Overbevisning, at de har bevist Evnen til at skabe Kammeratskab og til fælles Arbejde, samtidigt med, at Ejendommelighederne hos hvert enkelt Korps fuldt ud anerkendes.

Edderkopen.

Et eneste Pund af det fineste Spindelvæv vilde kunne naa rundt om Jorden, fortæller en Zoolog.

Amerika.

I Amerika, hvor alt er saa stort, er ogsaa de Pengegaver, der i Aarets Løb bliver givet bort, uhyre. Man har regnet ud, at i 1928 blev der skænket ialt 2330 Millioner Dollars til velgørende Formaal.

Det største Beløb er givet til religiøse Sammenslutninger, men ogsaa filantropiske og kulturelle Institutioner har modtaget store Tilskud. En af de mest gavmilde Givere var den i 1927 afdøde Whitney Payne, som testamenterede over 45 Millioner Dollars til Hospitaler, Biblioteker

og Universiteter. Ligesom tidligere er ogsaa i 1928 store Beløb skænket af Rockefellerstiftelsen. Saaledes har den medicinske Højskole i Peking modtaget 12 Millioner og Brysseluniversitetets medicinske Fakultet 1,400,000 Dollars, medens store Beløb er stillet til Raadighed for Malariaens og den gule Febers Bekæmpelse i hele Verden.

For kort siden har Danmark modtaget en Gave fra Rockefellerstiftelsen paa 1 Million Kroner til Fremme af Kræftforskningen.

Det første traadløse Telegram.

Det er kun syvogtyve Aar siden, at det første traadløse Telegram blev sendt over Atlanterhavet. Det var Lord Minto, Generalguvernøren over Canada, der sendte det til Kong Edward af England, og Kongen svarede tilbage:

— „Jeg er meget interesseret i det traadløse Budskab, De har sendt mig, og jeg er glad for Marconis store, heldige Opfindelse, som vil bringe England og Canada i nærmere Forbindelse.“

Den Gang kunde man kun sende femten Ord i Minuttet. I Dag sendes der ofte 400 Ord i det samme Tidsrum!

Hvordan bader du din Hund?

Den rigtige Maade er den bedste Maade.

1) Vær sikker paa, at Vandet ikke er for varmt. Prøv Temperaturen ved at stikke din Albu i Vandet.

2) Stop Vat i Hundens Ører.

3) Begynd med Kroppen og tag Hovedet til sidst.

4) Brug almindelig brun Sæbe og en gammel Neglebørste (ikke for haard).

5) Den letteste Maade at skylle Pelsen paa, er at hælde lunkent Vand over Hundens Ryg fra en Vandkande.

6) Hoved og Ører skal tørres først, derefter Kroppen.

7) Spørg for, at Hundene ikke udsættes for Træk, saalænge den ikke er helt tør.

Den erfarne Spejder véd,

— at det er lettere at slaa op i en Vejviser end

at ulejlige alle Mennesker ved at spørge om Vej,

— at en Malerpensel, naar den ikke bruges, skal hænges op med Haarene i koldt Vand,

— at han skal anbringe en Kugle i en ny Kadel, inden den tages i Brug, for at forhindre Stendannelse,

— at et friskt Æg vil synke til Bunds i koldt Vand, medens et daarligt vil stille sig oprejst nær Overfladen,

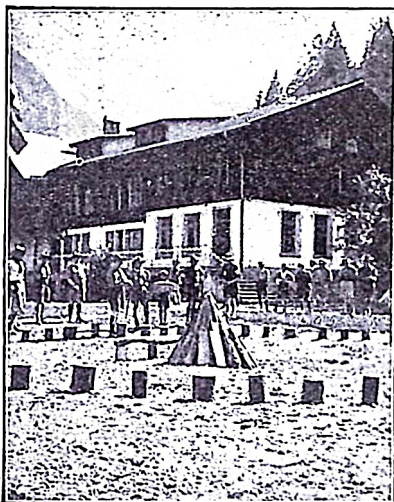
— at Blækklatter kan fjernes med Tomat,

— at Tændstikker i Lejr bør opbevares i et tørt Glas eller en Barbersæbeaase,

— at et Enkronestykke maaler $2\frac{1}{2}$ cm i Diameter, medens en Halvtredsøre maaler 2 cm,

— at hvis der mellem et Lynglimt og det tilhø-

rende Tordenskrald forløber f. Eks. 4 Sekunder, er Uvejret $4 \times 332 = 1328$ m borte fra lagttageren.

I Kandersteg i en af de allersmukkeste Dale i Schweiz ligger denne pragtfulde Hytte, som er rejst af de schweiziske Spejdere, og som staar aaben for alle Verdens Spejdere. I Sommeren 1931 skal der her holdes et stort internationalt Rovermøde.

Ejendommelig Levevej.

En Mand i Chicago har opfundet en mærkelig Levevej. Han har i to Aar levet af at glide i Bananskaller og derefter hævet den Skadeserstatning, der tilfaldt ham. Han har faaet fra 50 til 800 Dollars. Han blev først opdaget, da han gled den femogfyrretyvende Gang.

Hunden fik Redningsmedalje.

En lille Pige, Eileen Depson, i Middlesboro, Massachusetts i Amerika, spadserede forleden en lille Tur hjemmefra. Hun var kun to Aar gam-

mel, og man kan derfor ikke forundre sig over, at hun valgte en saa mærkelig Hvilleplads, da hun blev træt, som Jernbanelinien. Heldigvis fandt hendes Hund, Prince, hende; ellers var det sikkert gaaet galt. For i netop det Øjeblik, Hundene naaede frem paa Arenaen, brusede Eksprestoget frem. Hundene greb resolut sin lille Veninde i Nakken og trak hende bort fra Farezonen. Hendes Liv var reddet.

Massachusetts Society har nu belønnet Hundene med sin Guldmedalje.

TO-MANDSTURE

OG

LIDT OM UDRUSTNINGEN

(Fortsat fra forrige Nummer)

Som Kommentar til Udstyrslistens enkelte Dele skal anføres følgende:

Under Paaklædning staar opført: Jakke, Regnfrakke og Hue. Det forudsættes selvfølgelig ikke, at man til alle Tider er iført disse Beklædningsstykker, hvorfor det kan anbefales at spænde Jakken (der helst skal være en tynd Sommerjakke) og Regnfrakken (der ligeledes helst skal være en af de moderne tynde Frakker, der intet fylder) ind under Tornysterlaaget mens man, som oftest, kan have sin Hue i en Lomme.

Til Fordeling i Lommerne staar opført en Lygte. Fylder den for meget, kan man anbringe den i Laaget paa Tornystret. En til Feltbrug anbefalelsesværdig Lygte er den, man nu kan faa i næsten alle Sportsmagasiner under Navnet „Daemon“. Den fungerer ypperligt og er meget anvendelig baade som Haand-, Telt- og Cyklelygte.

Et Tornyster maa absolut anbefales for en Rygsæk. Det er langt lettere at pakke og udpakke. Ens Ting ligger langt bedre i det, og det Træstel, der findes indvendigt, bevirker, at det altid er i Form, og at Tæpperullen kan spændes fast uden paa — lige meget, hvor meget der er i Tornystret. Et Tornyster er ogsaa langt behageligere at bære end en Rygsæk, der som oftest optræder som „Nyreknuser“. Endelig kan et Tornyster spændes fast paa en Cyklebagagebærer. Da den fortrinlige tyske Militærmodel (det saakaldte „Jamboreetornyster“) for Tiden faas herhjemme til en meget lav Pris, er det vel overflødig at anbefale netop den. I Tornystret bør kun pakkes Tøj og Toiletsager o. l. (Paa Listen havde jeg desværre glemt at opføre Lommebrklæder. Føj dem till!).

Som Overtræk til Sovepose og Tæppe kan anbefales et Stykke Teltlærred af tysk Militærmodel („Zeltbahn“). Det er fuldkommen vandtæt og kan anvendes som 1) Tæppeovertræk, 2) Tæppe, 3) Underlag i Bivuak, 4) Vindskærm i Bivuak, 5) Regnfrakke, 6) Teltunderlag (det maa dog fraraades at lade sin Regnfrakke og sit Teltunderlag blive hjemme, fordi man er udstyret med et Teltlærred, der kan anvendes som saadanne Ting). Endelig kan flere Stykker Teltlærred samles til et stort Telt; — Tyskerne anvender det ofte dertil, men jeg kan ikke anbefale den Anvendelse, skønt den jo er den egentlige.

En Brødpose (el. Tværsæk, Mulepose, Skuldertaske, Haversack, hvad man nu vil kalde den) er temmelig uundværlig. Heri pakkes al Provianten, efterhaanden som man køber den. Endvidere findes heri Bestik og Krus samt et Vidskestykke, saa man aldrig behøver at pakke Tornystret op for at „skaffe“. Den engelske Militærmodel maa absolut anbefales som praktisk, smuk, solid og billig. (Se Fig. 1).

Fig. 1

Som Feltflaske kan ogsaa anbefales engelsk Militærmodel (Fig. 2). Den er af solid filtovertrukket Emaille; saa Vandet i den kommer aldrig til at „smage af Metal“, ligesom den er let at holde ren. Endvidere er den forsynet med en solid Skulderbærerem.

Fig. 2

Hver Mand bør have sin Kogekedel (Militærmodel). Fordele: Da den militære Enmandskedel er rummelig nok til Tomandskogning, har man altid et Kar til f. Eks. Suppe — og et til The, Opvaskevand o. l. Karret kan anvendes som 1) Gryde, hvori man koger Maden, hvorefter man hælder Kammeratens Portion op i hans Kar, der saaledes anvendes som 2) dyb Talerken. Laaget anvendes paa lignende Maade som 1) Stegepande og 2) flad Talerken. De upraktiske Emailletalerkner er altsaa ganske overfløddige, naar man benytter dette System; — og Kogegrejene er ligeligt fordelte. Det er derfor en højst beklagelig Fejl, naar der i sidste Nummer af Bladet i Udstyrslisten stod nævnt en Talerken. Streg den ud!

Fig. 3

Man kan bedst anbefale den engelske Model (Fig. 3), der faas herhjemme i Blik til en meget billig Penge. Foruden Opvaskegrejer kan man i denne Kedel pakke en af de smaa lette Benzinprimuser, der nu faas i Handelen samt en Aluminiumsflaske hertil med ca. $\frac{1}{4}$ l Benzin. Det kan undværes, men er meget behageligt.

Telt. Der faas talrige lette og praktiske 2—3 Mandstelte nutildags — og enhver kan vælge den Model, der passer ham bedst. Sprg for at have en Teltpose saa stor, at Pløkke, Underlag, et

let Sejldugsvandfad og en do. Vandspand kan pakkes deri.

I Standlejr bør medføres en Fodfolksspade. Hærens Model kan anbefales som meget solid, — og den kan anvendes som Økse.

Med Hensyn til Pakningen af denne Udrustning kommer det an paa, om man er til Fods eller paa Cykle. I første Tilfælde betragter da Fig 4 a. Brødpøsen hænges over højre, Feltflasken over venstre Skulder. Tæpperullen spændes med tre korte Remme over Tornystret, og ved Hjælp af to smaa Remme, der krydses foran, spændes Kogekedlen fast paa Tornystrets Laag. Hvis man er den, der skal bære Teltet, anbringes Teltpøllen med to Remme under Tornystret, mens

Fig. 4 a

Stængerne spændes fast til Tæpperullen i lodret Stilling (paa Billedet man ser hvordan!). Paa korte Ture (week-end o. l. kan man helt lade Tornystret blive hjemme og blot spænde Kogekedel (og Regnslag) fast til Tæpperullerne og tage denne over Skulderen i en Rem mellem Rulens to „Ender“. (Fig. 4 b).

Til Cykling bør man have en solid Bagagebærer. Paa denne anbringes Tornysteret, Tæpper og Kedel (Fig. 5). Tæpperullens to nederste Remme spændes tæt op ad hinanden, saa Tæpperullen kommer til at ligne et sammentrykt V. Tæpperullen, der nu har Form som en Bagagebærer, lægges paa denne, og ovenpaa anbringes Tornystret med Tor-

Fig. 4 b

nysterremmene anbragt oven paa Laaget, saaledes at Laagstropperne (el. -remmene) gaar gennem „Øjet“ paa Bærreremmen, der saaledes bliver holdt helt fast under Kørslen. Man lader to solide Remme gaa gennem Tornystret og neden om Bagagebæreren, hvorved saavel Tornyster som Tæpperulle bliver spændt helt fast til denne. Kogekedlen forbliver siddende paa Laaget som under March. Ved at anbringe sit Tornyster paa denne Maade kan man altid aabne det uden at spænde Pakkeremmen op ligesom Kogekedel med Køkkengrej er let tilgængelig. Skal man i en Fart have „Klunset“ paa Ryggen — f. Eks. hvis Cyklen skal med Jernbane — frembyder denne Pakkemaade ogsaa store Fordele. Brødpøse og Feltflaske beholder man over Skulderen selv paa Cykle. Teltet, som man kan skiftes til at bære eller køre med fra den ene Dag til den anden, anbringes paa Styret, og Stængerne langs „Stangen“.

Med fuld Oppakning kan det anbefales at hænges Korttasken om Halsen, hvad der gør det meget let at læse paa Kortet saavel under March som Cykling.

Til Slut skal jeg blot bemærke, at omtalte Udstyr kan holde i Aartier, — hvis det bliver godt behandlet. Børst, vask og rens hver eneste Smule ved Hjemkomsten fra hver Tur — og hold Udstyret komplet og i mønsterværdig Orden — det betaler sig — og glem ikke, at der jo — naar det hele er samlet — staar en lille Kapital i det.

Anton Hvidt.

Fig. 5

LYSBILLEDER

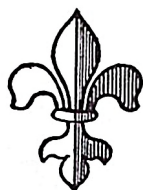
Indenfor Korpset er man begyndt at samle Materiale til forskellige Lyssbilledserier, som det er Tanken at udlåne til Landets Troppes. Der skal bruges henved 6—700 Billeder, som skal være gode og skarpe. For at faa saa gode Serier som muligt, er det nødvendigt at have et stort Materiale at arbejde med, hvorfor vi opfordrer enhver, der er i Besiddelse af gode Billeder eller Fotografier, der kan benyttes i agitatorisk Øjemed, om at indsende disse til Korpskontoret. Ønskes Billederne returneret, behøver man blot at opføre Navn og Adresse bag paa disse, hvorefter de efter Afbenyttelsen vil blive returneret. Billeder,

vi vil være særlig glade for, er Fotografier fra:

Jamboreen 1920,
Jamboreen 1924,
Jamboreen 1929,
Korpslejren 1928,
Ulvelivet

samt Billeder af instruktiv Art (af Lejrarbejder, Tropslokaler o. lign.).

Det er Korpsets Haab, at enhver, der har noget brugeligt Materiale af denne Art, vil være med til at skabe et godt Lyssbilledmateriale, der kan være til Gavn for Troppene rundt om i Landet og for vort Korps.

Schweiz

Spanien

England

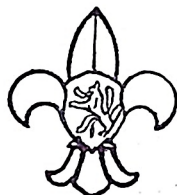
Lithauen

Letland

Belgien

Bulgarien

Danmark

Danmark K. F. U. M.

Tjecoslovakiet

Ungarn

Østrig

Holland

Norge

Polen

Har Du en Kammerat

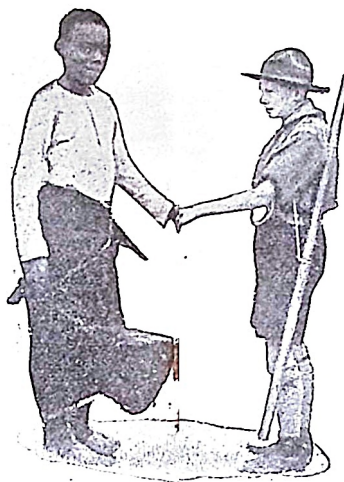
Send ham en

„I wish a successful flight to the „Golden Arrow“. May it find its mark in the heart of many a scout and open it to goodwill and friendship towards brother-scouts of other nations.“

Med disse Ord, som I sikkert alle forstaar — ikke alene sprogligt, men ogsaa i deres dybe Mening — har Verdensspejderchefen sendt den gyldne Pil ud til alle Spejderkorps i Verden. De af Jer, som var saa lykkelige at deltage i den store Jamboree sidste Sommer, havde Chansen for at se de vældige Muligheder, der ligger i vor Bevægelse. — Det er ikke uberettiget, at de forskellige Landes Regeringer og Folkenes Forbund i Genève støtter Spejderbevægelsen.

Spejdere fra Luxemburg, Nigeria, Brasilien og Frankrig.

i et fremmed Land?

St. Georgs Hilsen.

eneste dansk Spejder burde have i alt Fald én Kammerat i et andet Land. Skriv til Korpset eller Redaktøren og bed om en Adresse, saa faar I den.

Det er snart St. Georgsdagen, og ved den Lejlighed er det almindeligt, at man udveksler Hilsener. Begynd Korrespondancen med at sende en saadan Hilsen.

I vil ikke kunne undgaa at faa Fornøjelse og Udbytte af jeres Anstrengelser.

Men opsæt det ikke!

Tage Carstensen,
International Commissioner.

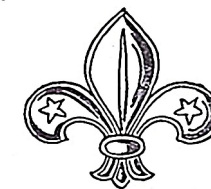
Spejdere fra Algier, Indien, Australien og Norge.

Frankrig
(Eclaireurs Unionistes)

Grækenland

Estland

Finland (F. S. S.)

Frankrig
(Scouts de France)

Polen

Jeg tror, at de aller fleste Stridigheder mellem Folk — og mellem Nationerne — skyldes Misforstaaelser. For at undgaa Misforstaaelser, skal man lære hinanden at kende. Det gælder i stort eller smaat. Hvis man mødes og snakker om Tingene, kan man som Regel se, at der i alt Fald er nogen Mening i det, den anden Part hævder, — og saa er Vejen for Forstaaelse aaben. Har man ovenikøbet i Forvejen en fælles Interesse eller et eller andet Baand, som binder En sammen, ja, saa er det ikke svært at blive enige.

Vi, der staar i Spejderbevægelsen, er alle forenede ved et saadant stærkt og varigt Baand — uden Hensyn til Race, Tro eller Sprog. Vi er samlede i én stor, lykkelig Familie, fordi vi alle har aflagt det samme Løfte og alle kæmper for at holde den samme Lov.

Dette følte alle vi, der deltog i Jamboreen. Mange af os fik derved en eller flere Venner, som vi den Dag i Dag har Forbindelse med gennem Korrespondance, og som vi maaske vil have som Venner hele Livet igennem. Vi vil mødes i Fremtiden, og vi vil lære af hinanden. Vi vil knytte „Familiebaandene“ fastere. Men tro nu ikke, at I, der ikke kunde være med i Sommer, er afskaaret fra den samme Glæde. Nej, der er overalt paa Kloden Drengene, som vil være lykkelige for at have en dansk Kammerat, som de kan veksle Breve med. Dette skal I tænke over. Hver

Hvor gammel er Jorden?

Sidste Aar ankom den berømte amerikanske Forsker Chapman Andrews til London, hvorfra han udsendte sine opsigtvækkende Meddelelser om, at han i Gobiprkenen havde fundet Skeletter af kæmpemæssige Fortidsuhyrer paa indtil 10,000 Tons Vægt, — samt at han havde gjort visse Iagttagelser, der berettigede ham til at tro, at Mongoliet har været Skabelsens Vugge, og at der har levet menneskelige Væsener i Mongoliet for 25 Millioner Aar siden.

Man læser et saadant Tal i sin Avis, — men man lader det svømme paa Overfladen af sin Bevidsthed som en Mellemting mellem en Trykfejl og en „Skipperhistorie“. Det gør ikke det ringeste Indtryk paa Hverdagens Liv, at man faar at vide, at hele den historiske Del af Menneskets Æra paa Jorden er som en usselig Draabe i Evighedens umaadelige Hav. De mest skeptiske spørger maaske sig selv: Hvordan kan man egentlig beregne Jordens Alder, — er det hele ikke løs Tale og Gætteværk?

En saadan Skeptiker er gaaet til Magister Einar Storgaard og har stillet ham det nævnte Spørgsmaal.

— Medens den relative Alder af Jordlagene bl. a. bestemmes ved de Forsteninger af Planter og Dyr, man finder deri, — svarer Magisteren, — har man indtil den nyeste Tid ikke haft noget bestemt at gaa efter, hvad Jordens og Jordlagenes absolute Alder angaar, og de Angivelser, man tidligere fandt i Litteraturen, var ofte mere eller mindre spekulative Resultater.

— Har man slet ikke benyttet nogen eksakt Metode?

— Jo, man har bl. a. forsøgt at beregne Jordens Alder ved Maaling af Jordlagets Tykkelse, ved Jordens Sammentrækning og ved Indholdet af Salt i Havene, — og herefter skulde Jorden være ca. 100 Millioner Aar gammel, snart angiver man noget mere, snart noget mindre.

Madame Curie gav os Midlet.

Det er imidlertid først i den allersidste Tid, — de to sidste Aartier — at man ved Nedbrydningsprodukterne af radioaktive Stoffer synes at have faaet et Middel til en nøjagtigere Bestemmelse

af Jordens absolute Alder. Radioaktive Stoffer er jo Stoffer som Uran, og det af Professor Pierre Curie og Frue i 1898 opdagede Radium. Disse Stoffer udmærker sig ved stadig at udsende forskellige Slags Straaler, hvorved de efterhaanden omdannes til andre Stoffer: Uran bliver saaledes til Radium og Radium til Bly.

Nu har man beregnet, hvor hurtigt, — eller om De vil, — hvor langsomt denne Omdannelse gaar for sig, og det er derigennem, at man har faaet et Middel til en nogenlunde nøjagtig Bestemmelse af Jordens Alder, idet det har vist sig, at Blymængden i Uranminerale, som stammer fra samme geologiske Periode, og som ligger i Nærheden af hinanden, staar i et konstant Forhold til Uranmængden.

Finder man altsaa i et Jordlag, hvis relative Alder er kendt gennem Forsteninger, et Uran-Radiummineral, vil man ved at bestemme Blymængden, der vokser med Alderen, kunne faa at vide, hvor lang Tid der er gaaet, siden Mineralen blev dannet, altsammen selvfølgelig under Forudsætning af, at hele Blymængden er af radioaktiv Oprindelse.

— Kan man da gaa ud fra, at Bly altid er dannet paa denne Maade?

— Nej, det kan man ikke, men det viser sig, at der er en lille Forskel paa Atomvægten hos Bly, og derigennem kan man faa Oplysning om, hvor meget af Blyet man skal regne med som stammende fra Uran-Radium.

2 Milliarder Aar.

— Hvor gammel er da vor Klode?

— Ved at benytte den Fremgangsmaade, jeg lige har skitseret, er Fysikeren Borell kommet til det Resultat, at Jorden maa være ca. 2 Milliarder Aar gammel. Heraf falder alene de 1200—1400 Millioner Aar paa Jordens Urtid — de 360—540 Millioner Aar paa Oldtiden og 135—180 paa Middelalderen, medens den geologiske „nyere Tid“, der omfatter Tertiærtiden, Istiden og Nutiden „kun“ har været 55—65 Millioner Aar — men altsaa dog nok til, at Teorien om de 25 Milliarder Aar kan være rigtig.

ULVENES HJØRNE

„GØR DIT BEDSTE“

En Ulveunge fra Odense har sendt os følgende:

Kender du dette?

Kender du dette at tage din Knortekæp en Søndag Morgen, naar Solen skinner, Fluerne summer og Blomsterne dufter, drage langt bort, lægge dig paa en Eng eller Mark og stirre op mod den blaa Himmel, hvor Skyerne sejler forbi? De danner forskellige Figurer, nogle forestiller stolte Borge med knejsende Taarne og vajende Faner, og andre forestiller Heste med raske Riddere.

Kender du dette at tage dit Telt paa Nakken, springe paa Cyklen og køre bort, langt bort fra Byens graa, kedelige Huse, ud i Naturen. Den danske Tur er det bedste, jeg véd. Naar du finder en hyggelig Plet, slaar du dit Telt op, tænder Baalet og steger dig en Bøf eller noget andet godt. Derpaa gaar du til Køjs og sover til den lyse Morgen. Naar du vaagner, saa spring straks op og løb ud og tag dig et Bad (hvis der er en klar Sø eller en rindende Aa), det frisker dejligt op, og du bliver lysvaagen. Lav derpaa din Havregrød, og naar du har spist, trav saa en lang Tur. Dagen vil gaa hurtigt paa denne Maade, og naar Aftenen kommer, kan du drage hjem med nye Kræfter og atter begynde Skolen.

Dette er rigtigt Liv for raske Drengene. Jeg vilde ønske, at alle danske Drengene vilde leve et saadant Liv i deres Fritid og Frier. Det er sundt.

Jørgen Wegge,
11 Aar.

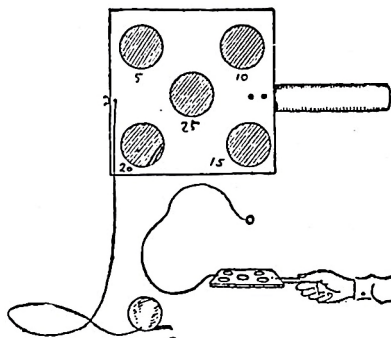
Naar man har læst, hvad Jørgen skriver, er man klar over, at Jørgen hører til de Drengene, der forstaar at nyde deres Fritid paa den rigtige Maade.

Det er vel nok de færreste Ulveunger, der, som Jørgen, faar Lov til alene at foretage Langture — endelige Weekend-Lejre. De fleste Ulve maa vist nøjes med Flokturene og Floklejrene, — men hvad enten det nu drejer sig om det ene eller det andet, saa udtrykker Jørgens Ord udmærket, hvad silkkert mange af os føler, nemlig dette: at være ude i Naturen, det er at leve.

Et morsomt Stykke Legetøj.

Et Stykke Legetøj, som det I ser her, er nemt at lave — og morsomt at bruge. Man tager et Stk. Pap, der er omtrent 20 cm bredt og 20 cm langt. I Pappet skærer man 5 mindre Huller, hver

ca. 2 cm i Diameter, ordnede saaledes, som Billedet viser. Papskiven sættes fast paa et Træhaandtag. Hullerne mærkes med forskellige Tal.

Kuglen kan laves af Voks; hvis den er for let, kan man putte et Blyhagl inden i. Ved Kuglen fastgøres en Snor, der bindes fast paa den Side, der vender bort fra Haandtaget.

Nu fatter man om Haandtaget, svinger med Armen, saa Kuglen farer op i Luften, og søger at faa den til at falde ned i et af Hullerne, helst det med det største Tal, der altsaa giver flest Points. Kuglen skal naturligvis falde lige ned i Hullet — den maa ikke falde ned paa Skiven og derfra trilles ned i Hullet. Hver Deltager har f. Eks. 5 Kast. Pointsene tælles op, og den Deltager, der har de fleste Points, har vundet.

Her ser I Aabenraa Ulveflokk.

Fra Divisionerne

Uafhængigt - Upolitisk - Sagligt

XIV AARG.

APRIL

MCMXXX

EN PATRULJETUR I TYSKLAND

2. Patrulje. II Absalon Trop. H. K. D.

Hvor glad blev jeg ikke, da jeg fik Meddelelse om, at Patrouillens paatænkte Tur til Tyskland var gaaet i Orden. Tyskland! Alene Navnet øvede sin Tiltrækning paa mig. Tænk at skulle se saa mange af Tysklands Severdigheder, om hvilke man læser og hører saa meget.

Fuld af Forventninger startede Patrouillens Medlemmer fra Valby Bakke Fredag Morgen d. 5. Juli og naaede om Aftenen til Gaabense paa Falster, en pæn Præstation, da en stærk Modvind hæmmede Farten hele den Dag. Næste Dag naaede vi Gedser, hvor vi sov i en Jernbanevogn. Søndag Morgen tog vi saa med Færgeren „Danmark“ og naaede efter 2 Timers Sejlads Tysklands Jord. Samme Dag besaa vi Rostock med de interessante gamle Bygninger, og senere paa Dagen naaede vi et godt Stykke forbi denne meget smukke By.

I Berlin var vi 6 Dage. Vi boede i et katolsk „Gesellenhaus“, et herligt Sted, i Mühlenstrasse. Det var et højt, moderne Hus, der laa lige ned til Spree. Der var et Par hundrede Værelser, og alt var fuldt moderne indrettet. I Stuen var indrettet Restauration, og her var en herlig Veranda, der laa lige ned til Floden. I den Tid, vi var i Berlin, gennemstøvede vi saa at sige alt, hvad der findes af Kunstsamlinger og Museer, og det siger ikke saa lidt. Efter mange Oplevelser i den tyske Hovedstad gik Turen videre forbi Frederik den Stores berømte Slot, Sanssouci, i Potsdam til Magdeburg, som var os noget af en Skuffelse. Endelig ankom vi til Harzen, hvor vi opslugt vort Hovedkvarter i Ilsenburg. Herfra foretog vi samme Aften, som vi kom, en

natlig Bjærgbestigning af „Brocken“, Harzens højeste Punkt. Kl. 2 om Natten drog vi saa af Sted, og ved 5-Tiden om Morgen stod vi 1142 m over Havets Overflade. Fra Toppen af Brocken saa vi Solen staa op, et Syn, vi næppe glemmer. Selve Toppen af Brocken er grim; her til bidrager særligt et Kurhotel, der ligner en Barak, men Udsigten er dejlig. Vi besøgte ogsaa Thale, det smukkeste Sted i Harzen. Derpaa gik Turen hjemad mod Nord. Her maa særlig nævnes Hildesheim, en af Nordtysklands Perler. Over Hannover og Lüneburger Heide naaede vi Hamborg, hvor vi tilbragte to Nætter og en Dag. Tiden her blev naturligvis benyttet til en Rundtur i den store Havn og et Besøg i Hagenbecks zoologiske Have.

Fra Millionbyen kørte vi til Lybeck, hvor særlig Mariakirken med det ældste Dannebrogssflag, der findes, og det berømte Maleri „Totentanz“, havde Interesse for os. Paa Turen fra Lybeck til Flensborg, der gik over Kiel og Slesvig, var vi især optaget af Kielerkanalen, dette store Ingeniørværk. Den 30. om Formiddagen overskred vi Grænsen, og samme Aften tog vi med Færgeren fra Mommark til Faaborg. Saa var vi atter i Danmark. Denne private Patrouilletur sluttede paa Fyn, hvor hele Troppen laa i en 8-Dages Strandlejr.

Turen varede i 25 Dage og kostede 60 Kr. (uden Lommepenge).

Da Turen sluttede, viste Kilometertælleren paa Cyklen 1622 km.

Torben Klaumann.

TROPS-NYT

1. Sæby Trop havde i Slutningen af Februar bestaaet i 14 Aar. Begivenheden fejredes ved en lille Fest i Tropslokalet. Der blev sunget, læst op og fortalt om Troppens Stiftelse af en Spejder, der selv havde været med den Gang. Samtidig overtog den ny Tropsfører Troppen.

Holbækspejderne holdt Lørdag d. 8. og Søndag d. 9. Februar en stor Basar paa Hotel „Postgaarden“ i Holbæk. Begge Aftener opførtes Sangspillet „Alliancen“, der vakte vild Jubel. Afslutningen var en straalende Fest, der var besøgt af ca. 700 Mennesker. Tropsføreren, Journalist Poul Tolf-Nielsen, blev af Divisionschefen, Kaptajn Dræby, dekoreret med Spejderkorpsets Fortjenstmedaille i Sølv. Overskuddet blev 1500 Kr.

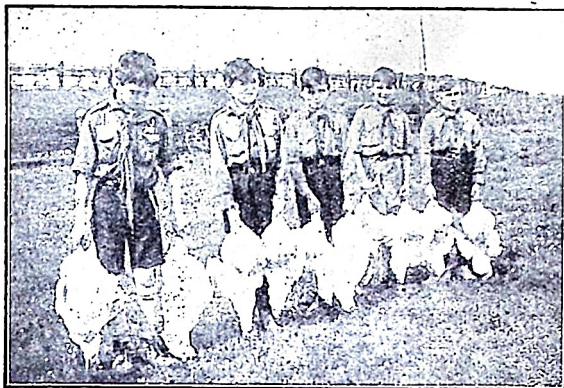
1. Vejle Trop holdt den 1. Januar sit aarlige Patrulje-Forchindringsløb om Ejendomsretten til Troppens Totempæl „Don Juan“ for 1930. 1. Patrulje vandt. Iøvrigt har vi haft forskellige Trops- og Patruljeture til vor ny Hytte.

1. Haderslev Trop har været paa Tournee med Madvig og Tolderlund-Hansens Skuespil og har opført det i Aabenraa og Flensborg. Successen er nu absolut fastslaaet.

Hver Fredag Kl. 7,30—8,30 i Maanederne Marts og April afholder Københavns Divisionen Øvelse i Signalthornblæsning og Trommeslagning Overgaden o. V. 58.

Kursus til Radiomærket for Axelstadkolonnens Spejdere hver Fredag Kl. 7½—9 Gl. Torv 24. Leder: Tropsfører Rudolph Varsø.

NYBODER TROP DELES

Nyboders Middagsmad arriverer.

Da 1ste Nyboder Trop d. 13. September 1913 saa Dagens Lys med en Styrke paa 8 Spejdere, kunde vi, naar vi drømte os langt ud i Fremtiden, tale om 2. Nyboder Trop, som skulde dannes ved „Knopskydning“, naar 1. Nyboder blev stort nok dertil. Nu er Tiden snart inde; til Skt. Georgsdag udskilles 2 Patruljer og 2 Tropsassistenter

til 2. Nyboder Trop. Den ene Assistent, Kommuelærer Knud Eriksen, bliver Fører for den nye Trop.

I en Pinsselejr ved Hillerød deltog 64 Spejdere og Ulve. Middagsmaden Pinsedag var Høns, stegt paa Spid — til 64 sultne Mav; mange Høns maatte lade Livet.

NYT FRA FYN'S DIVISION

Allerede i November f. A. var Rammerne planlagt for det store Førerstævne, der fandt Sted i Ringe Søndagene den 12. og 26. Januar og 9. Februar for at slutte i Odense den 23. Februar d. A.

Optakten den 12. Januar var særdeles lovende. Landsretssagfører „Tage“ var kommet tilstede og holdt i Løbet af 5 Timer tre Foredrag:

1. Hvad er Gilwell?
2. Roverspørgsmaalet.
3. Det seksuelle Spørgsmaal.

Divisionschefen, Pastor C. J. Poulsen talte i Tilslutning til det sidste Emne gripende og mægtigt; det var en værdig Afslutning paa Dagen.

Den 26. Januar havde Ulvekongen Aage Jørgensen trodset Rejsestrabadserne fra Frederiksværk for at ile de gamle Ulve paa Fyn til Undsætning. Det blev naturligvis en Ul-

vedag, som blev højst interessant, og som vil blive en Kilde til Fornylse og Forpølse af Flokkene i Boghvedens bergmæte Land.

Nu er vi naaet til Karnevals-sæsonens første Søndag d. 9. Februar. Ikke mindre end 4 Foredrag om vidt forskellige Emner skulde udsendes gennem Æteren. Divisionsraadsformanden, Grosserer J. E. Rasmussen, Odense, lagde for og talte koncist om Tropsraadets Ansvar og Arbejde. 8 Tropsmedlemmer overværede foruden Førerne Foredraget, og den Tak, som Tropsraadsformand, Købmand Lønnow paa „Tropsraadernes“ Vegne sluttelig bragte Divisionen for de forløbne 3 Søndage i Ringe, gjalt ikke mindst Dagens Indleder.

Dagens sidste Mand var Divisionschefen, Pastor Ejnar Johs. Poulsen. Som en rød

Traad gik igennem Foredraget: En Førers Ansvar og Arbejde, de Ord: „En Fører skal lede, ikke ledes.“ —

Skuepladsen for 4. Søndags Begivenheder er Odense, Dagen d. 23. Februar. Tropsassistent Erich Duch og Tropsfører Buhl indleder interessant Dagen og fremkommer henholdsvis med Tropsarbejdsplan for en Vinter og do. for en Sommer.

Fhv. Kolonnechef Erik Thorup holdt det sidste Foredrag: Træningen til Turneringen og Turneringens Betydning. En Skolemands Udlæggelse heraf kan ikke blive kedelig.

Gennemsnitlig 42 Førere og ældre Spejdere har været „paa Pletten“ nævnte Søndage.

„Nussen“.

Et københavnsk Orkester.

Der arbejdes for Tiden paa at faa dannet et stort københavnsk Spejderorkester, der skulde anvendes ved alle større Spejderforetagender samt i Aarets Løb give en Række Koncerter.

Begyndelsen er allerede gjort, idet der er engageret en dygtig Lærer og Øvelserne med de ca. 15 Spejdere, der har meldt sig, er begyndt. Men for at Orkestret kan blive saa imponerende, som et Spejderorkester gerne skulde være, maa der mindst være 30 Musikere. Spejdere, som har Blæseinstrumenter og har Lyst til at være med i Orkestret, bedes melde sig til Divisionschef Erik Dahl, Gl. Torv 24, evt. pr. Tlf. Central 3234, snarest muligt.

Bordtennis-Turnering.

Københavns Divisionens Bordtennisturnering afholdtes d. 25. Febr. Vinder blev Palle Bjørn, 3. Vesterbro Trop, i yngste Klasse, og Kaj Funder, Ørnetroppen, i ældste Klasse.

En ny Spejderkomedie.

Den landskendte „Jonas“ har sammen med Adjunkt Mehl fuldstændt en Skole- og Spejderkomedie i 5 Akter. Den hedder „Week-end paa Skovgaard.“ Premiøren finder Sted i Sønderborg d. 5. April.

Redaktøren siger—

Anonymt Brev.

Fra nogle Spejdere i St. Jørgenstrop — de kalder sig B. R. V. K. — har jeg modtaget et anonymt Brev, der iøvrigt er holdt i en uartig Tone. Blandt voksne Mennesker regnes det for usædvanlig tarveligt at skrive anonyme Breve, — men det véd St. Jørgenstroppens Spejdere altsaa ikke.

.At anonyme Breve aldrig besvares, behøver jeg vel ikke at sige.

Lægegerningen.

Den udmærkede Spejderfører, Dr. Heuch i Vejen har skrevet til mig i Anledning af Dr. med. Jens Fogeds Artikel i sidste Nummer af Bladet. Dr. Heuch er bange for, at Spejderne skal kunne misforstaa Dr. Fogeds Bemærkninger om Lægens Magt, hvorfor han beder mig slaa fast, at man aldrig kan blive en god Læge, hvis man ikke er helt og fuldt besjælet af det ene Ønske: altid at hjælpe andre. Det er Spejder-Idealet, som ogsaa skal være Lægens, og det er en aldrig svigtende Menneskekærlighed, som skal præge Lægen, — hvadenten han er praktiserende Læge, Hospitalslæge eller Specialist.

Rolf Krakes Trop

har beklaget sig over, at Troppens Navn paa Danmarks-kortet i sidste Nummer var anbragt paa Taasinge i Stedet for paa Thursø. Det var en Fejl, saa meget mere kedelig, som Thursø er den Kommune i Landet, som i Forhold til Indbyggertallet har de fleste Spejdere. — Undskyld!

T. Madawzla, Pilessa, Kummegala, Ceylon,

har skrevet til en Del danske Førere, som han har gjort Bekendtskab med ved Jamboreen. Han har imidlertid ikke faaet Svar, hvorfor han beder mig optage hans Adresse. — Saa kan de, der har Lyst, skrive til ham.

Bog anmeldelser.

Gunnar Jørgensen har skrevet en ny Bog igen (Hasselbalchs Forlag). Den hedder „Kluk & Co.“ og vil maaske mere smaa Dreng.

Der var en Gang, da Gunnar Jørgensen skrev nogle fortræffelige Bøger. Han skrev med sit Hjerteblod — men det er vistnok brugt op. Sær-

lig Kluk & Co. er „tynd“ og, oprigtig talt, ikke saa lidt pjattet.

Paa samme Forlag har Christian Reinhard udsendt en Bog „Den Fremmede“. Den handler om fire Gymnasiasters eventyrlige Oplevelser under en Efteraarsferie. Bogen er mere end usandsynlig men ganske spændende.

Paa Nordisk Sundheds-Forlag har Hr. cand. polit. E. Dehn udgivet en pænt udstyret lille Bog med Titlen „Er det godt at ryge?“ Forfatteren besvarer naturligvis dette Spørgsmaal med et absolut Nej. Dels gennem sine egne Ord, dels gennem vægtige Citater viser Hr. Dehn, at Tobakken er af det Onde. — Hvis der endnu skulde være nogle Spejdere, som ikke er saa kloge, at de ikke ryger, kan Pjecen anbefales dem.

Spejderfrimærker.

Vi skulde gerne naa til at kunne sige: „Intet Spejderbrev uden Spejderfrimærke“. Som I alle véd, koster de smaa, kønne Mærker 2 Øre pr. Stk. ÷ 25 pCt., naar der købes mindst 1 Ark (à 20 Stk.). De 25 pCt. gaar til Patruljen eller Troppen, Resten til Korpssets Byggefond. Hæng i; vi skulde gerne have Grundstenen til „Spejdernes Borg“ lagt inden vort 25 Aars Jubilæum i 1935.

Send Bestillingsseddelen (Side 26) til Korpskontoret. Selvfølgelig maa ikke en eneste St. Georgshilsen mangle Spejderfrimærke!

Forsidebilledet.

Den morsomme og naive Fremstilling af St. Georgs Kamp med Dragen er malet cirka Aar 1500 af en schwabisk Mester.

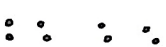
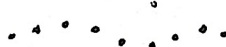
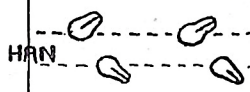
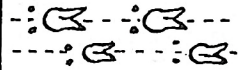
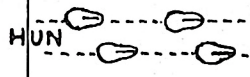
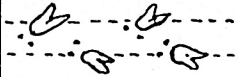
I samme Forbindelse kan jeg for Resten oplyse, at St. Georgslegenden, som findes paa Side 3, kan synges paa Melodien „Brat af Slaget rammet“. Den egner sig fortræffeligt som et lødigt Nummer paa et Lejrbaalsprogram, hvad enten den deklameres eller synges af et Kor.

Bedste Spejderhilsen.

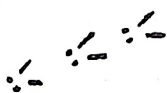
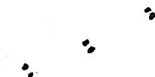
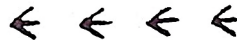
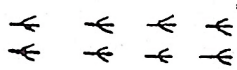
Tage.

Instruktions Tavle II

SPOR

DYR	SPOR i cm ca.	ENKELT	GANG	FLUGT
ODDER	8			
RÆV HUND KAT	-			
GRÆV- LING.	9			
KRON.	11		HAN 	
DAA	9		HUN 	
RAA	7			

Taabalens Aftryk er hos Kronedyret $\frac{1}{4}$, hos Daadyret $\frac{1}{2}$ og hos Raadyret $\frac{1}{3}$ af Sporets Længde.

EGERN	5			KRAGE	7	
MAAR	4			AGER- HØNE	4	
ILDER	3			LÆRKE	2	
HARE				SPURV	2	

Tag Billeder af Foraars-Turene
med en

Spejder „Kodak“

Foraaret er nær — Paaskeferien staar for Døren — de første rigtige Lejrture forberedes allerede nu. Vær derfor beredt til med en Spejder "Kodak" — Spejdernes *eget* Kamera — at tage smukke, klare Billeder af alle Oplevelser, af Kammeraterne! Tænk, hvor morsomt, det saa er, bagefter at kunne vise Vennerne alle disse fornøjelige Billeder og sammen med dem at mindes Foraaret 1930!

Spejder "Kodak" (incl. Taske til Anbringelse i Bæltet Kr. 30.—) samt "Kodak" Film Nr. 127 faas hos alle Fotohandlende eller fra

Kodak Aktieselskab,
København V.

De vilde Rovdyrs Tid i Danmark er ikke forbi endnu.

For kort Tid siden gik en Mand ved Brædstrup paa Silkeborgkanten og spredte Kunstgødning ved en lille Aa. Han saa da pludselig, at der ovre paa den anden Side af Aaen kom en Faareflok i skarpt Trav. I Hælene paa Faarene kom en Ræv. Efter nogen Jagen med Flokken, der var halvild af Rædsel, lykkedes det den røde Røver, der aabenbart havde sin Taktik, at faa skilt Væderen fra Flokken, og nu forfulgte den sit Bytte ud i nogle Enge. Manden søgte at komme den nødstedte Væder til Undsætning. At han kastede Sten og Jordknoile efter Ræven, lod denne sig imidlertid ikke forskrække af. Den vendte sig tværtimod mod den nye Fjende og viste ham sine skarpe Tænder. Det endte med, at Manden maatte tage Flugten op mod Gaarden, der ligger lige i Nærheden. Her tilkaldte han Hjælp, men først da tre bevåbnede Karle var rykket ud mod Ræven, tog den Flugten.

Nede i Engen laa Væderen og stønnede med en Del af Ulden og det meste af Halen revet af. Ræven havde ikke faaet Tid til at naa ind til Dyrets ædlere Dele.

To Ræve prøver at overfalde en voksen Mand.

Denne Historie, der er ganske paalidelig, og som altsaa er foregaaet for nylig, bringer en lignende Tildragelse i Erindring, blot med den Forskel, at her jagede Rævene kun Mennesker. Det var i den haarde Vinter i Fjor, at en ung Mand i Thy gik ud i en Skov for at arbejde i en Grusgrav.

Da han var naaet omtrent til Stedet, opdagede han, at han blev forfulgt af to store Ræve, der luskede efter ham i faa Skridts Afstand. Da han prøvede at skræmme dem, viste de Tænder — og blev ved at følge ham. Saa snart han naaede Grusgraven, tog han sin Skovl og gik hen imod Dyrene, der aabenbart var vilde af Sult. Den ene knurrede ondsksfuldt efter ham, og den anden gjorde Mine til at gaa over til Angreb. Manden trak sig nu tilbage til sit Arbejde, men i over en Time blev Rævene liggende ved Grusgraven og vogtede paa ham.

De her nævnte Tilfælde bekræfter tilstrækkelig tydeligt, at de glubende Rovdyrs Tid i Danmark ikke er forbi endnu.

JIM OG HVIDERÆV

En Fortælling fra Labrador.

Paa den Tid, da Historien foregaar, var Jim kun fjorten Aar. Legemlige Anstrengelser havde hærdet hans Muskler og allerede sat ham i Stand til at udholde Strabadser, hvor en „Mo'erdreng“ vilde gøre omtrent samme Nytte som et Stykke Klatpapir. Af sin Fader Ike havde han lært den Fingernemhed, som er saa uvurderlig i en snæver Vending. For ham var det ingen Vanskelighed at ramme det samme Sted to Gange med en Økse eller at binde en Knude, der hverken gik op eller snærede.

Det var Midtvinter. Sneen laa dyb paa Jorden, og alting, undtagen Trætoppene, var sneet til. Paa de vindsvøbte Ødemarker, hvor Sneen laa haardt pakket, kunde selv det mindste Mærke i Overfladen ses i Dagevis; men i Skovene laa der mange Fod dyb, let Sne, hvor ethvert Mærke, ja hele Genstande blev begravet paa faa Minutter.

Paa de Dage, der laa imellem Langturene ude i Pelsterrænet, plejede Fatter Ike at gaa i Skoven og „mærke“ det Brændsel, hans Kone skulde bruge til Ovnen.

Ved en saadan Lejlighed var det, at der hændte følgende Begivenhed. Den gamle var taget afsted i det tidlige Daggr, som han plejede, og havde med sig et Spand af seks saa kraftige Hunde, som nogensinde har halet en Slæde over Isen. Det var en straalende Morgenstund, og Jim havde faaet Lov at gaa sin lille Runde til den halve Snæs Fælder, der var hans. Indtægten af de Skind, han fik, blev lagt i en Strømpe for sig, for at han kunde faa lært Tingenes Værdi, til han selv fik en Riffel og andet Jægerudstyr.

Solen gaar tidligt ned om Vinteren i Labrador, og Jim kom først saa sent hjem, at han trods sit Kendskab til Egnen var godt tilfreds med at se Lysblinket fra Huset i Mørket, da han med kraftige Skridt gik de sidste Par Kilometer. Det var nemlig blevet grimt Vejr, Vinden var gaaet i Øst, og det sneede tæt, hvad der i høj Grad forøgede Aftenmørket. Men den Aften mærkede Jim hverken Træthed eller Mørke, ej heller Vægten af den ekstra Byrde, han havde paa Ryggen. To Dage iforvejen havde han fundet et løjerligt Spor ligesom udhulet i Sneen

tæt ved et lille Væld nede ved Floden, der gennemskar hans Pelsterræn, og han behøvede ikke at se to Gange for at opdage, at der var „Gnav“ af en stor Odder. I Dag havde Heldet forenet sig med hans Dygtighed, og han slæbte nu paa den første Odder, han selv havde fanget. Hvilken Overraskelse for Moder og Fader! Hvor skulde han have det rart ved den knitrende Ild, mens Stormen rasede udenfor, og han sad og varmede Benene og fortalte om sine Oplevelser.

Det var, som han ventede, en ligefrem stormende Modtagelse, han fik, da han omsider traadte ind ad Døren, og særlig hjertelig, mente han først, paa Grund af den store Odder. Men snart opdagede han, at Grunden var hans Moders store Ængstelse over, at ingen af „hendes Mandfolk“ var vendt tilbage; men nu havde hun dog een af dem.

Mutter Rachel havde ikke ret mange Kræfter mere. Med Aarene var hun bleven svageligere.

„Se at faa skiftet, Jim; og saa skal vi have Teen paa Bordet, til Fa'er kommer hjem. Du kan først kløve lidt mere Brænde, vi skal have særlig kraftig Blus paa i Aften; Fa'er er nok forkommen efter sit lange Dagværk.“

„Javel, Moder,“ sagde den trætte Jim og glemte sine værkende Lemmer i Øjeblikkets Travlhed. I en Fart var han udenfor med Øksen i Haanden for at se efter et Par Brændeknuder. Nu gik der en Timestid. Stadig ingen Fatter Ike.

„Vi maa hellere drikke Te, Jim; Fa'er kan

være blevet opholdt af et eller andet. Men han plejer at være hjemme længe før."

Stormen hylede udenfor, og Mutter Rachels Ansigt var trods Brændeilden blegere end sædvanligt. Der maatte være noget galt med Ike. Huset laa milevidt fra Naboer, og det var paa en saadan Aften yderligere umuligt at søge Hjælp ad den Vej. Men hvis noget var hændt hendes Mand, vilde han utvivlsomt være død før Daggy.

"Hvad er det, Jim?" udbrød hun pludselig. "Der er bestemt en Hund derude." Jim, der sad midt i sin forsinkede Aftensmad, og som derfor ikke havde hørt saa anspændt efter, lyttede et Øjeblik. "Det er Hvide Rævs Piben, Moder; jeg vilde kende den hvor-somhelst." Han sprang op og løb til Døren for, som han mente, at lukke op for sin Fader. Men der var ingen Fader, som svarede paa hans Kalden ud i Mørket, kun et stort lod-dent og snedækket Dyr, som sprang op og slikkede ham i Ansigtet. "Læg sig, Fox, læg sig. Hvor er Fa'er?" Men alt det Svar, han fik, var en Piben, hvad han forstod som en Opfordring til at følge med. Hvide Ræv havde været Anfører for Hundespandet i tre Aar nu.

"Moder, det er ganske rigtigt Hvide Ræv. Den har ingen Seletøj paa. Jeg gaar ud og ser efter, om de andre er kommet tilbage ogsaa."

Et Øjeblik efter var Jim tilbage fra Hundeskuret. "De er alle hjemme paa nær een, Moder, baade Jess og Snowball og Spry og Match, alle med Seletøj paa, men med overgnavede Skagler. Fader maa være ude i Skoven etsteds. Men hvor er Curly, og hvorfor mon den er blevet tilbage?"

Spændingen var ved at blive den stakkels Kone for stor. Der var ingen Hjælp at faa udefra, og selv kunde hun ikke gaa blot halvtreds Meter i den Sne, tilmeld da Termometret stod paa tyve Grader under Nul. Jim var træt og dertil alt for ung til at være til nogen Nytte, selvom han trodsede Mørket og Stormen. Ham havde hun dog ialtfald velbeholden hjemme. Det vilde blot gøre ondt værre, at sende ham ud igen.

Jim havde fodret Hundene, men næppe var han inde igen og havde lukket Døren, før en Kradsen og den velkendte Piben udenfor tydelig tilken-

degav, at Hvide Ræv ikke var tilfreds og forlangte noget, som den ikke havde faaet.

Atter gik Jim til Døren. Den skarpe Blæst og Sneen følg ind i Forstuen og derfra ind i Huset. Men Hundens store lodne Skikkelse saas i Lyset, der strømmede ud fra Stuen. Og da Jim saa sin eneste virkelige Kammerats Øjne, forstod han klart Meningen.

"Hun vil have, jeg skal gaa ud med hende, Moder," raabte han ude fra Forstuen. "Hvad skal jeg saa? Jeg er næsten vis paa, at den er gaaet fra Fader, som ligger et Sted derude, og nu vil hun have mig til at gaa ud og hjælpe ham hjem."

"Luk Døren op og kom ind, Jim. Jeg synes ikke, jeg tør lade dig tage afsted. Du og din Fader er alt, hvad jeg har her paa Jorden, og hvis du ogsaa blev derude, vilde jeg ikke overleve det."

Der var et Øjebliks Tavshed.

Saa lød paany den kendte Piben. Hvide Ræv havde ikke opgivet sit Forsøg paa at overbringe sit Budskab, fordi hun var blevet mødt med to Afslag.

Der var stadig dyb Tavshed i Huset. Saa lød atter Hundens lang-

strakte, ynkelige Hysten, og Mutter Rachels vagtsomme Øjne opfattede ligesom en Tone af Skuffelse deri.

Det var hende, der brød Tavsheden. "Du maa gaa, Jim. Der er ikke andet for. Den Kalden vilde forfølge mig til min Dødsdag, om jeg lod noget af det ugjort, der kan gøres. Gud ved Besked, og det er sikkert ham og ikke Hvide Ræv, der kalder. Faa du nu Tøjet paa, min Dreng. Tag din Faders Lygte, og Gud være med dig. Jeg faar jo dog ikke saa længe at vente alene, selv om du aldrig kommer tilbage mere."

Jim var allerede halvvejs iført sin ny Olie-tøjsdragt, sin Stormhue, Skindvanter og Moc-casinerne, mens hans Moder pakkede nogle Smaating ind, som skulde komme til Nytte, hvis der var hændt en Ulykke. Han var allerede ved at gaa hen imod Døren, da hun kaldte ham tilbage. "Jim," sagde hun, "kys mig endnu engang. Det er maaske sidste Gang, jeg ser dig i Live. Og saa vil vi lige knæle ned og bede Gud, der elsker dig højere, end jeg kan, om at være med dig i

Nat og bringe dig velbeholden hjem med din Fader."

Omsider lukkedes Døren efter ham, og Mutter Rachel, der var ganske udmattet, faldt i Søvn i sin Stol.

Jim havde fundet et ekstra Sæt Seletøj og lagt det paa Hvide Ræv; Skaglerne bandt han om Livet. Saa kaldte han Resten af Spandet ud, bandt Skaglerne sammen og vikled dem om Armen. Da han ikke vidste, hvor han skulde gaa hen, var der kun eet at gøre, nemlig at følge Hundene.

Og nu travede han afsted saa hurtigt han kunde, idet han stadig fulgte Trækket i Hvide Rævs Skagle ved at holde højre Haand paa den.

Heldigvis var det Sted, Fatter Ike havde valgt til Brænde hugningen den Vinter, kun fire Kilometer fra Huset.

I Trætykningen i de snævre Kløfter var Nysneen saa blød, at Drengen næsten maatte svømme, og uden det stadige Ryk-Ryk i Hvide Rævs Line kunde han ikke et Øjeblik have holdt Retningen, eller blot være kommet fremad. Men Hvide Ræv vejede næsten hundrede Pund og maalte syvogtyve Tommer til Skulderen og var ikke andet end Knogler, og saa Muskler af Jern.

Jim stoled paa Hvide Ræv ligesaa ubetinget som paa sin Moder. Han regnede som en Selvfølge med, at hans Kammerat bedre end nogen anden paa Jorden vidste, hvad der skulde gøres, og kunde han blot holde ud og gøre sin Del, saa vidste han godt, at det for Hunden var den rene Barnemad.

Gang paa Gang, naar han masede sig igenem særlig dybe Driver, blev han fuldstændig siddende, og det saa ofte ud, som om han slet ikke kunde slippe løs mere. Han havde næsten opbrugt sine Kræfter, og Kulden og Mørket gjorde Fristelsen til at hvile bare et Minut næsten uimodstaaelig. Spændingen i Begyndelsen havde gjort, at han straks havde sat alle Kræfter ind; men nu følte han, at han maatte sove — kun et Øjeblik, naturligvis, men lige et Minut Blund. Af de dybe Driver kunde end ikke Hvide Ræv have halet saa tung en Vægt op. Men den anvendte al sin Overtalelsesevne. Den vendte tilbage til sin unge Herre, naar han sakkede bagud, slikkede ham i Ansigtet, medens den løb frem og tilbage for at træde en Sti til, ad hvilken han kunde kravle ud af Snebunken.

De banede sig møjsommeligt Vej. Der hørtes næppe en Lyd, blot Stormens Klagen og nu og da en Klynken eller Snærren fra en af Hundene, naar en af de andre kom i Vefen.

Pludselig lød der Hundeglam tæt inde fra Bu-

skadset, og Hvide Ræv løb efter Lyden saa voldsomt, at den tog Fodfæstet fra Drengen, som rullede om i den dybe Sne.

Men det lagde han ikke mere Mærke til; det var jo Curly's skarpe Gøen! Han kom paa Benene, og af al Magt raabte han: „Fa'er! Fa'er!" Det eneste Svar var et enstemmigt Hyl af alle Hundene og Stormens Susen gennem Fyr og Gran i den Klynge Træer, de var kommet ind i.

Kun et Øjeblik var han i Tvivl om, hvad han skulde gøre, og atter var det Hvide Ræv, der vidste Raad. Den halede afsted inde i Buskene ved Siden af Stien og begyndte at grave i Sneen. Jim fulgte efter — med ikke ringe Beklemthed om Hjertet — og snart laa han paa Knæ ved Siden af sin Faders henstrakte Legeme.

PERSSONS
•CLICHÉ-•ANSTALT.
... BREDGADE 25 ... ØPG. E. (STANNÆ PASSAGE)
PALE 2646

De forenede Præliminærkursus

Tidligere Døckers Kursus og Lang- og Hjorths Kursus.
Daghold og Aftenhold til Præliminærkursamen.
Linnésgade 22. — Tlf. Byen 82 (Kl. 2¹/₄—3).
A. Nielsen-Lyngbye, Adjunkt.

POUL HOLM
SILKEGADE 11 — TELEFON 3082
KØBENHAVN K.

Alt i Sport
Rekvisitter og Dragter, Fodbold, Gymnastik, Tennis,
Svømming, Atletik m. m.
Største Udvalg til billigste Priser.

Fotograf EMIL CLAUSEN

Frederiksberggade 34
Petit Kabinet 6 Stk. Kr. 4 — Petit Visit 6 Stk. Kr. 4
Telefon 8050

DENATURERET SPRIT
TIL KOGEBRUG.
DANSK SPRIT-CENTRAL.

„Fa'er, Fa'er, det er mig, Jim.“ Men intet Svar. Jo, han aandede dog, aandede tydeligt. Og varm var han ogsaa, hvor Curly havde ligget op ad ham. Der var kun een Chance: kunde Brændeslæden findes? For i saa Fald kunde han frelse sin Faders Liv.

Han havde gættet, at Hunden endnu var bundet til Slæden, og det viste sig ogsaa tilsidst; han følte dens brat opbøjede Medespids i Haanden, da han i Mørket famlede efter den.

Det maa have taget endnu en Time at grave Slæden ud og hale den paa Siden af Fatter Ike, at løfte det slappe og hjælpeløse Legeme op paa den og saa surre det fast, saa at hans Fader ikke skulde falde af paa Hjemturen.

Et Hundespan, der er for hjemgaaende paa denne Tid af Natten, er næsten ligesaa umuligt at holde tilbage som et Lokomotiv, og Jims eneste Vanskelighed bestod i at holde Slæden paa ret Køl. At det lykkedes staa fast, for i de første Morgentimer blev Mutter Rachel kaldt op ved Lyden af Hunde udenfor; hun styrtede ud i Mørket og kastede sig over den ynkværdige Skikkelse, de bragte til hendes lille Hus. Nu var det hendes Tur at anspænde sine Kræfter til det yderste, og det maa hun sandelig ogsaa have gjort. Opmuntret af sit Held fik Jim nye Kræfter, og snart var de to i Færd med at kalde Fatter Ikes halvfrosne Lemmer til Live, mens han laa foran en ordentlig Brændeidl indviklet i det varme „dobbelte“ Tæppe fra Hudson Bugt Kompagniet.

Snart lykkedes det at tvinge lidt varmt ind mellem hans Læber; han kunde aabne Øjnene og smile genkendende til de to, der spændt sad og jagttog ham.

Fatter Ike kom snart til Kræfter, men han glemte aldrig, at Hvide Ræv og Jim havde frelst hans Liv.

Wilfred Grenfell.

Bestillingsseddel.

Undertegnede

boende

udbeder sig herved Ark Spejderfrimærker à Kr. 0,30

(netto) pr. Stk. Betalingen Kr. + Kr. 0,10 følger

hoslagt i Frimærker.

..... d. 1930.

Med Spejderhilsen

Nævn.

Radioudsendelse.

For første Gang vil der i Aar finde en inter-skandinavisk Radioudsendelse Sted paa Sct. Georgs Dagen. I Tiden Kl. 17—18 vil den svenske, den norske og den finske Spejderchef og et Medlem af den danske Korpsledelse sige nogle Ord til de skandinaviske Spejdere. Endvidere vil der være Tid til en særlig Underholdning i Anledning af Højtidsdagen.

Glem ikke at skrue op for Radioen d. 23. ds. Kl. 17. Udsendelsen foregaar over København.

Alle

Duelighedstegn

og

Mærker

er færdige og kan købes paa

Depoterne.

Det danske Spejderkorps

Korpskontor:

Studiestræde 30, Tlf. Byen 8310.
Kontortid 12—17, Lørdag 12—14,
Mandag 12—17 og 19—21.
Giro 2284.

Officielle Depoter:

A/S. Lembckes Friluftsudstyr.
(Spejder- og Lejrhuset) Nørregade 15, K.
A/S. Spejder Munderings-Magasinet,
Landemærket 3, K.

Spejdernes Magasin:

REDAKTION: Landsretssagfører Tage Carstensen,
Vestergade 26, K.

Nordisk Spejdersport: (Førerbladet)

REDAKTION: Lærer Aage Jørgensen, Realskolen,
Frederiksværk, Box 23.
Ekspedition: Korpskontoret.

TRYKKERI: Nørrebro Centraltrykkeri, N.

Strandvejskiosken

Strandvej 193

Vedbæk

anbefales Spejderne

Røde Kors Depot

Tropsfotografering

Spejdere og Løberes Opmærksomhed henledes på, at al Fotografering udføres af:

Troppe, Opvisninger, selskabl. Sammenkomster etc.
Billigste Priser. 1. Kls. Udforelse.

FORLANG TILBUD

FOTO CENTRALEN

Jens Ildrup.

MAGLEKILDEVEJ 9

Dag- og Aften-
Optagelser.

Telf. Vester 7712

svares ikke

Telf. Eva. 31 v.

Enhver

SPEJDER

og

Sportsmand

bruger daglig

WRIGLEYS P. K.
TYGGEGUMMI

med Pebermyntesmag

FORFRISKENDE

SUNDT

VELSMAGENDE

Gevaert

FILM
er den Hurtigste

Skal De i Lejr i

JÆGERSPRIS eller

*** DYRNÆS ***

saa husk at proviantere i

Jægerspris Kødmandshandel. Tlf. 55

TELTE

fra 27 Kroner pr. Stk. syet af
prima amerik. Army Duck.

DE BEDSTE OG DER-
FOR DE BILLIGSTE.

Køb intet Telt uden at have
set mine forskellige Telte op-
stillede i

CORT ADELERSGADE 8

TELEFON BYEN
KØBENHAVN K. 6762

H. Halmøe

BYENS REPRODUKTIONS-

AKTIE- **ANSTALT** SELSKAB

Clichéer af enhver Art

FREDERIKSBORGGADE

Telefon 5 Byen 7750

S
SPEJDER

M
MUNDERINGS
AKTIESELSKAB

M
MAGASINET

LANDEMÆRKET 3'

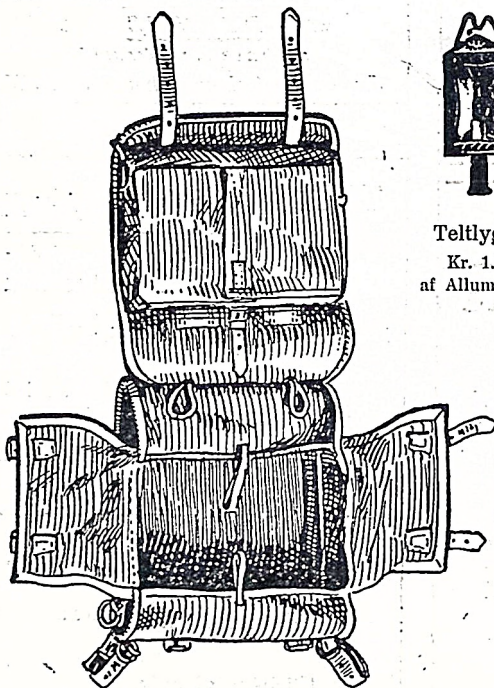
TELEFON 10909 • KØBENHAVN K • TELEFON 10909

Alle Telte er fremstillet af Imå vandtæt
Teltduk og Priserne er beregnet med komplet
Tilbehør dog uden Oversejl og Underlag.

TAGTELTE

Længde	Breddo	Højde	Sidevæg	
180 cm	125 cm	120 cm	40 cm	37,50
200 "	150 "	130 "	50 "	45,00
210 "	170 "	130 "	50 "	47,50
210 "	190 "	150 "	50 "	51,00
230 "	200 "	150 "	50 "	56,00
250 "	200 "	170 "	50 "	59,00
280 "	200 "	185 "	50 "	65,00
300 "	200 "	185 "	50 "	66,00

JAMBOREE TORNYSTRE

atter hjemkomne i ny forbedret Udgave.

Kr. 9,00

Teltlygter

Kr. 1.50
af Alluminium

Smørdaaser

Kr. 1.-1.25-1.50

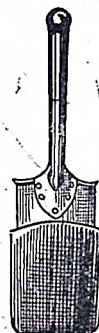
Spisebestik

Kr. 1.50
løse Dele i Pose
Kr.-1.50

Feltflasker

m. Sirkueprop. Alm.Prop
1/2 l. 3.75 2.75
1/4 l. 4.50 3.25
1/1 l. 5.00

Feltspader

Hærens Model.
Kr. 5,00,
Hylsterdertil Kr.
2,00, Svenske
Spader Kr. 5,00.